

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήνας

Τὰ σχέδια περὶ ἀπο-
Αὐстроγερμανικὰ μονώσεως τῆς Ρω-
σίας καὶ Ἀγγλίας
ἐν τῇ διεθνῇ πολιτικῇ, κατὰ τὰ φαινόμενα
τουλάχιστον, ἐχώρησαν αἰσίως, ἡ δὲ συνεννόη-
σις Γαλλίας, Ρωσίας καὶ Ἀγγλίας πρὸς ἀπό-
κρουσιν τῶν παγγερμανικῶν ἰδεῶν δὲν ἠδυνή-
θησαν νὰ καρποφορήσωσιν. Ἡ ἀνακήρυξις τῆς
Βουλγαρίας εἰς Βασίλειον, ἡ προσάρτησις τῆς
Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης, μὲ πληθυσμὸν ἐνὸς
καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίου, εἰς τὴν Αὐстроουγ-
ρικὴν ἐπικράτειαν εἶνε νίκη τῆς Γερμανο-αὐ-
στριακῆς πολιτικῆς περιφρονῆς καὶ ἀποδεικνύει
ὅτι ἡ Αὐστριακὴ πολιτικὴ, κατὰ τὰ τελευταῖα
ἔτη, χωρὶς ποσὺς νὰ περιπλακῇ εἰς πολέμους
ἠδυνήθη νὰ καρπωθῇ μεγίστας ὠφελείας καὶ
νὰ πραγματοποιήσῃ κατὰ τὸ ἥμισυ τὸ πρόγραμ-
μα αὐτῆς περὶ καθόδου εἰς τὸ Αἰγαῖον· ἐνῶ
ἐξ ἄλλου τὰ ρωσσικὰ σχέδια περὶ δημιουργίας
ἐν Βουλγαρίᾳ ρωσικοῦ παρκαρτήματος καὶ προ-
σκόπου πρὸς καθόδον εἰς τὴν πόλιν τῶν πόλεων
ὁσημέρῃ ματαιοῦνται καὶ εἰς Ρωσίαν ἡ ἀγα-
νάκτησις κορυφούται διὰ τὸ βουλγαρικὸν θρά-
σος· διότι οἱ ρῶσσοι πατριῶται ἀποδυσθέντες
κατὰ τὸ 1877 εἰς τὸν κατὰ τῆς Τουρκίας πό-
λεμον ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς προστασίας τῶν
καταδυναστευομένων χριστιανῶν, ἀνεξαρτήτως
φυλῆς, ὑπ' ὅψιν εἶχον νὰ ἐγκαθιδρύσωσιν ἐν
Βουλγαρίᾳ ἡγεμονεῖαν ὑπείκουσιν εἰς τὰ νεύ-
ματα τῆς Πετρούπολεως καὶ συντελοῦσαν εἰς
τὴν πραγματοποίησιν τῶν προφητειῶν τοῦ Με-
γάλου Πέτρου καὶ τοῦ Πανσλαβιστικοῦ προ-
γράμματος. Τὰ ὄνειρα ὅμως ταῦτα διελύθησαν
κατὰ τὸ 1885 διὰ τοῦ πραξικοπήματος τοῦ
τότε ἡγεμόνος Βάττεμβερ, ἐνώσαντος τὴν προ-
νομιούχον Τουρκικὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν
ματὰ τῆς Βουλγαρίας. Ἐκτοσε οἱ ρῶσσοι θρη-
νοῦσι διὰ τὴν ἀπώλειαν ἣν ὑπέστησαν εἰς
χρῆμα καὶ εἰς ἀνδράς πρὸς δημιουργίαν ἀχαρί-
στου ἐλευθέρου βουλγαρίου. Τοσαύτη δὲ ὑπῆρ-
ξεν ἡ ἀγανάκτησις τῶν ὥστε ὁ κύριος ὑποκινη-
τὴς τοῦ ρωσσοτουρκικοῦ πολέμου στρατηγὸς
Ἰγνατίεφ ἔπεσεν εἰς ἀφάνειαν καὶ ἐτάφη ἀσή-
μως. Ἡ μόνη δὲ βοή ἐπευφημίας καὶ δόξης ἦν
ῥοθάνθη καὶ ἤκουσεν ἦτο ἡ κατὰ τὴν πρό διε-
τίας καθόδον τοῦ εἰς Βουλγαρίαν διὰ τὰ ἐγκαί-
ρια τοῦ ρωσσοτουρκικοῦ μνημείου ἐπὶ τῆς Σίπκας.
Τότε ὁ πολὺς γέρον ὁ ἐνασμενιζόμενος νὰ ἀπο-
καλῆται πατὴρ τῶν Βουλγάρων ἀντιφώνων ὑπέ-
μνησεν εἰς τοὺς Βουλγάρους ὅτι δέον πάντοτε
νὰ ἐπιδιώξωσι τὴν πραγματοποίησιν τῆς συν-
θήκης τοῦ Ἀγίου Στεφάνου.

Τὰς ἰδέας τοῦ ὅμως ταύτας πόρρω ἀπέχε-
ται νὰ συμμερίζεται καὶ ἡ ἐπίσημος ρωσσικὴ
διπλωματία, καθότι ὁ ρωσσοτουρκικὸς πόλεμος,
ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀποδεικνύεται, συνέτριψε
τὴν ρωσσικὴν δύναμιν καὶ ἔθεσε φραγμὸν εἰς
τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ προγράμματος τῆς. Ἐξ
ἄλλου δὲ παρέσχεον ἀφορμὴν εἰς τὴν Αὐστριακὴν
πολιτικὴν νὰ προσεγγίσῃ πολὺ πρὸς τὴν Θεσ-
σαλονικίαν. Διὰ τοῦ τελευταίου δὲ πραξικοπή-
ματος — ἐὰν ἐπιτρέπεται νὰ τὸ ὀνομάσωμεν
οὕτως — ἡ ρωσσία εὐρέθη ἄνευ ἀντιστοιχισμάτων
ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ Ἀγγλία. Ἐξαίρεται μόνον
ἡ Ἰταλία ἥτις μυστικῶς συνεφώνησε μετὰ τῆς
Ἀυστρίας δι' ὠρισμένους παραχωρήσεις εἰς τὸ
Ἀδριατικὸν πέλαγος. Εὐλογον δὲ ἦτο νὰ ἐρε-
θισθῇ ἡ Ρωσσικὴ καὶ Ἀγγλικὴ διπλωματία
καὶ ρήξωσι κραυγὴν ὀδύνης ὡς μὴ συμμετέ-

χουσαι καὶ αὗται τῆς πλουσίας πανδαισίας.
Συνέπεια τῆς νηστείας εἰς ἣν κατεδικάσθη
ἡ Ρωσσο-Αγγλικὴ πολιτικὴ εἶνε ἡ ρωσσικὴ
πρότασις περὶ συγκλήσεως διεθνούς διασκέψεως,
ἥτις νὰ τροποποιήσῃ τὴν βερολινεῖον γραμμὴν
καὶ νὰ ἐπικυρώσῃ βεβαίως τὰ συντελεσθέντα
πραξικοπήματα διότι, ὡς εἶπεν ὁ Ἀγγλος ἐπὶ
τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς σὲν Γρέϋ, ἡ τύχη
τῶν χωρῶν τούτων εἶχε διακαλονισθῇ ὑπὸ τῆς
Βερολινεῖου συνθήκης. Οὐδενὶ δὲ ἐπιτρέπεται
νὰ τὴν μεταβάλῃ ἄνευ καὶ τῆς συναινέσεως καὶ
τῶν ἄλλων συνυπογραφασῶν τὴν συνθήκην
ταύτην Δυνάμεων. Εἰς τὴν γνώμην ταύτην συν-
εφώνησεν ἐν ἀρχῇ καὶ αὕτη ἡ Τουρκία νομί-
σασα, ὡς φαίνεται, ὅτι ἡ Ρωσσία καὶ ἡ Ἀγγλία
θὰ ὑπεστήριζον τὰ τουρκικὰ συμφέροντα καὶ
ἤθελον καταδικάσει τὸ πραξικόπημα τῆς Αὐ-
στρίας καὶ Βουλγαρίας. Μυριθεῖσα ὅμως ὅτι
αἱ ρωσσοαγγλικαὶ διαμαρτυρίαι βάσιν καὶ σκο-
πὸν ἔχουν ὅπως ὑποβληθῶσι καὶ αἱ ἰδικαὶ τῶν
προτάσεις περὶ ἄλλων τροποποιήσεων τῆς βε-
ρολινεῖου συνθήκης, μετέλλαξε γνώμην καὶ
προσπαθεῖ νὰ λύσῃ τὴν διαφορὰν διὰ συνεννόη-
σεως ἀπ' εὐθείας μετὰ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς
Αὐστρίας. Ἀλλὰ τὴν τοιαύτην συνεννόησιν δὲν
ἐπιτρέπουν οὔτε ἡ Ρωσσία οὔτε ἡ Ἀγγλία·
ἀποδείξεις δὲ πειστικῆς εἶνε ὅτι ὁ ἐν Κων/πόλει
πρεσβευτὴς τῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος διε-
μαρτυρήθη πρὸς τὴν Πύλιν διὰ τὰς συνεννοή-
σεις ταύτας τὰς κατ' ἰδίαν, διότι τὸ θέμα αὐ-
τῶν θὰ ἀποτελέσῃ τὴν διεθνῇ διάσκεψιν.

Οὕτω δὲ ἡ Τουρκία θὰ πληρώσῃ καὶ πάλιν
τὰ ἔξοδα τῆς διασκέψεως· τὸ παρασκευαζόμε-
νον χάπι ἔσεται μὲν εὐποτον ἀλλὰ πάντοτε
προωρισμένον νὰ προξενήσῃ ἰσχυρὸν κλονισμὸν
εἰς τὸν τουρκικὸν ὀργανισμὸν, ὃν οἱ Τούρκοι προ-
βλέποντες τὰς εὐρωπαϊκὰς ἀποφάσεις, ἠθέλησαν
νὰ τὸν ἐνισχύσωσι μὲ τὸ δῆθεν τουρκικὸν σύν-
ταγμα καὶ ἐξασφαλίζοντες ἀνυπαρκτὸν ἰσότητα
μεταξὺ τῶν συνοίκων λαῶν καὶ φυλῶν. Ὅθεν ἡ
διάσκεψις παρ' ὅλα τὰ γραφόμενα καὶ διακιδό-
μενα θὰ συγκληθῇ ἀνυπερθέτως· διότι ἡ Ρωσ-
σία καὶ Ἀγγλία ἐννοοῦσιν, ἀντὶ πάσης θυσίας,
νὰ λάβωσιν ἀντισταθμίσματα εἰρηνικῶς καὶ αὐ-
ταῖα ὅποια ἔσονται τὰ ἀντισταθμίσματα ταῦτα
ἀδύνατον ἐκ τῶν προτέρων νὰ γνωσθῶσιν· ἀνα-
τίρητον ὅμως τυγχάνει ὅτι ἐκ τῆς διασκέψεως
ταύτης πολλὰ θὰ προβάλλωσιν ἐκπλήξεις. Εἰς
τὰ συμπεράσματα ταῦτα ἀγόμεθα ἐξ αὐτῶν
τῶν ἱστορικῶν γεγονότων τοῦ παρελθόντος. Τὸ
συνέδριον τοῦ Βερολίνου συνῆλθε κατὰ τὸ 1878
νὰ κανονίσῃ τὴν τύχην τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων
δι' ὧν διήλθον αἱ ρωσσικαὶ στρατιαὶ καὶ ὅμως
ἡ Αὐστρία κατέλαβε τὴν Βοσνίαν καὶ Ἑρζεγο-
βίνην καὶ πολλὰ ἕτεραι μεταβολαὶ ἐπηνέχθη-
σαν· πρὸς τοὺς ἄλλους δὲ πρέπει νὰ ἱκανοποιη-
θῶσι καὶ αἱ ἑλληνικαὶ ἀξιώσεις, αἱ τοῦ Μαυρο-
βουνίου καὶ τῆς Σερβίας.

Καὶ καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἑλληνικὰς ἀξιώσεις
ὑπάρχουσιν οἱ φρονούντες ὅτι τὸ Κρητικὸν ζή-
τημα δὲν θὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν διάσκεψιν. Ἡ
Κρήτη δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τῆς Βε-
ρολινεῖου συνθήκης ἀλλὰ ἀποτελεῖ θέμα ἰδιαι-
τέρως συσκέψεως μεταξὺ τῶν τεσσάρων προστα-
τίδων Δυνάμεων. Ἐὰν τοιαύτη προταθῇ λύσις
τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος καὶ ἂν μὴ ἔτι ἐπιβάλ-
λεται εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν καὶ τοὺς ἄλ-
λους ἀρμοδίους νὰ κανονίσωσι τὴν τύχην καὶ τῆς
Ἡπείρου ὡς ἀποτελούσης καὶ αὐτῆς θέμα τῆς

Βερολινεῖου συνθήκης ἀφοῦ μάλιστα θὰ δοθῶσι
καὶ ἀνταλλάγματα καὶ εἰς τὸ Μαυροβούνιον καὶ
Σερβίαν, καταργουμένων τῶν περιορισμῶν διὰ
τὸ Ἀντίβαρι κτλ. Αἱ ἄλλαι ἀξιώσεις τῶν Σερ-
βο-μαυροβουνίων περὶ καταλήψεως ὑπ' αὐτῶν
τοῦ ἐκκενουμένου ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν στρα-
τευμάτων Νόβι-Παζάρ εἶνε φαντασιοπληξίαι
μηδούλως ἐπιτρεπόμεναι. Ἡ ἐπαρχία αὕτη ἐ-
σφηνωμένη μεταξὺ Βοσνίας, Μαυροβουνίου καὶ
Σερβίας ἀποτελεῖ τὴν μόνην διέξοδον πρὸς τὴν
Μακεδονίαν. Ἡ δὲ Αὐστριακὴ πολιτικὴ, ἡ τό-
σον σοφῶς καὶ ἐπιτηδεῶς ἐργαζομένη, δὲν εἶνε
δυνατὸν νὰ καταδικάσῃ τὰ ἴδια αὐτῆς συμφέ-
ροντα καὶ νὰ κλείσῃ τὴν μόνην αὐτῆς ὁδὸν πρὸς
τὸ Αἰγαῖον. Ἀποχωρεῖ ἀπὸ τὸ Νόβι-Παζάρ θέ-
λουσα νὰ περιποιηθῇ τὴν Τουρκίαν καὶ ἀφοῦ
ἐξησφάλισεν τὴν κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου
μέχρι Μητροβίτης. Τοῦτο δὲν σημαίνει καὶ ὅτι
δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς Σερβομαυροβου-
νίους νὰ λάβωσι τὴν ἐκεῖ θέσιν αὐτῆς οὔτε ὅτι
θὰ παραιτηθῇ τοῦ ἐκ τῆς Βερολινεῖου συνθήκης
δικαιώματός της ἐπὶ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων διὰ
τὸ μέλλον.

Ἀπομένει τώρα νὰ ἴδωμεν ὁποῖαν ἱκανο-
ποίησιν θὰ λάβῃ ἡ ἐξουδετερωθεῖσα Ἀγγλορ-
ωσσικὴ πολιτικὴ καὶ ὁποῖα ἀντισταθμίσματα θὰ
ἐπιδικασθῶσιν εἰς αὐτάς. Ἐντεῦθεν αἱ ἐκπλήξεις.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1908.

Ἰδρυσις Λαϊκοῦ Προοδευτικοῦ Συλλόγου.—
Ποῖος ὁ σκοπὸς τούτου. — Ἐνθερμος ὑποστή-
ριξις τῶν λαϊκῶν τάξεων. — Οἱ λαβόντες
τὴν πρωτοβουλίαν. — Αἱ ἀρχαιότητες. — Οἱ
Βουλευταί. — Ἐπεισόδιον μεταξὺ Χριστιανῶν
καὶ Τούρκων.

Μετὰ τὴν παγίωσιν τοῦ ἀρτισυστάτου Ἑλ-
ληνικοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου, ἰδρύθη κατ' αὐ-
τὰς ἑτερος Σύλλογος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Λαϊ-
κὸς Προοδευτικὸς» ὅστις εὐρίσκεται εἰς ἄμεσον
σχέσιν, συνεννόησιν καὶ σύμπραξιν μετὰ τοῦ
Πολιτικοῦ καὶ τοῦ ὁποῖου ὁ σκοπὸς συνοψίζεται
ἐν τοῖς ἑξῆς: 1ον) Ἀνύψωσις τοῦ ὅσον ἐκτετα-
μένου, Ἑθνικοῦ καὶ Ἠθικοῦ φρονήματος διὰ διαφορῶν
διαλέξεων. 2ον) Ἰδρυσις νυκτερινῆς λαϊκῆς
σχολῆς ἐν ἣ θὰ διδάσκηται δωρεὰν ἡ στοιχειώ-
δης παιδεία. 3ον) Καθιέρωσις τῆς Κυριακῆς
ἀργίας. 4ον) Ἰδρυσις Βιβλιοθήκης καὶ Ἀνα-
γνωστηρίου. 5ον) Μέριμνα πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν
διαφορῶν Συντεχνιῶν ἡτοι ἀνάπτυξις τοῦ γε-
νικοῦ ἐμπαιρικοῦ φρονήματος τῶν αποτελούντων
τὰς Συντεχνίας καὶ χρησιμοποίησις ἐπὶ τὸ βέλ-
τιον τοῦ διαθέσιμου χρόνου αὐτῶν ἐν ταῖς Σχο-
λαῖς τοῦ Συλλόγου καὶ ταῖς συγκροτούμεναις
διαλέξεσι. 6ον) Σωματικὴ ἀνάπτυξις τῆς νεο-
λαϊκῆς δι' ἰδρύσεως Γυμναστηρίου, δι' ἐκδρομῶν
καὶ κοινῶν πανηγυρῶν.

Εἰς τὴν ἰδρυσιν τοῦ Συλλόγου προσέδωκαν
φιλοπρόδοοι τινες συμπατριῶται οἵτινες δια-
κινούμενοι ὑπὸ ἐνθέρμου ζήλου καὶ ἀκαριαίου
ἀγάτης πρὸς τὰς λαϊκὰς τάξεις, δὲν ἐφείσθησαν
κόπον καὶ μόχθον ὥς ὅτου ἴδωσι πραγματο-
ποιουμένην τὴν ὑψηλὴν ἰδέαν τῶν. Μετὰ χάρι-
τος ἀνεκφράστου εἶδομεν σφριγώντας νεοὺς ἐχόντας
ἐπὶ κεφαλῇς σεβάσμιον γέροντα, περιερχομένους
ἀνά τὴν ἀγορὰν καὶ μεταβαίνοντας ἀπὸ ἐργα-
στήριον εἰς ἐργαστήριον ὅπως ἀναπτύξωσι τῶν

Ὁ θόρυβος τοῦ Ἑλλάδστωνος περὶ τῶν «Βουλ-
γαρικῶν ὁμοτήτων» εἶχεν ἐπιφέρει ἀποτέλε-
σμα. Ἐγεννήθησαν διαφωνίαι εἰς τὴν Κυβέρνη-
σιν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 10^ο Οβριού.—Ο εν Κων/πόλει ανταποκριτής των «Τάιμς» τηλεγραφεί σήμερον, ότι η Αυστριακή Κυβέρνησις επιμένει να μη συζητηθῇ καθόλου ἐν τῇ Διασκεύῃ τὸ ζήτημα τῆς προσαρτήσεως τῆς Βοσνίας, ἀλλὰ ν' ἀφεθῇ ἐκτὸς τοῦ προγράμματος, ὅπως λυθῇ δι' ἰδιαίτερας συνεννοήσεως μετὰ τῆς Τουρκίας. Κατὰ τὰς πληροφορίες τοῦ ἰδίου ανταποκριτοῦ, καὶ ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις φαίνεται ὑποστηρίζουσα τὴν σύμμαχον ἐν τῇ ἀξίῳσιν τῆς ταύτης. Ἀλλὰ πληροφορίες διαφεύδουν τὰς κυκλοφοροῦσας χθὲς εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν Τύπον φήμας, καθ' ἃς ἡ διεθνὴς Διάσκεψις ναυαγεί. Πρόκειται μᾶλλον περὶ Βουλγαρικῶν πόθου, διότι ἐκ Σόφιας προῆλθεν ἡ πρώτη εἰδησις. Ἀντιθέτως μάλιστα ἐγνώσθη σήμερον ἐκ Βερολίνου, ὅτι ὁ Ρώσος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς ἐλπίζει ταχέως νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Γερμανίας.

—Καθ' ἃς ἀγγέλλεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, αἱ Ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες ἐξακολουθοῦσι τὰς ἐντόνους διαμαρτυρίας των ἐπὶ τοῖς διαπραττομένοις κατὰ τὰς ἐκλογὰς πρὸς ζημίαν τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν τοιαύτην κατάστασιν ἐπιτείνονται. Τὰ δύο Σώματα τῶν Πατριαρχείων συνήλθον εἰς συνεδρίασιν καὶ ἀπεφάσισαν, ὅπως ὁ Πατριάρχης προβῇ εἰς ἐντόνους παραστάσεις παρὰ τῷ Μεγ. Βεζύρῃ διὰ τὰς πολλαπλὰς παρανομίας καὶ τὰς ἀνθαιρέτους ἀποφάσεις κατὰ τὰς ἐκλογὰς. Ἀφ' ἐτέρου ἀγγέλλεται, ὅτι ἡ Πόλις ἐξήγησε τὴν ἀνάκλησιν τοῦ Μητροπολίτου (;) Προβέζης, ὑπὸ τὸ πρόσχημα, ὅτι διεγείρει τοὺς Ἕλληνας ἐναντίον τῶν Μωαμεθανῶν.

—Κατ' ἰδιαίτερας πληροφορίας, αἱ τέσσαρες προστάτιδες τῆς Κρήτης Δυνάμεις ἐπεφόρτισαν τοὺς ἐν Χανίοις ἀντιπροσώπους των νὰ προβῶσιν εἰς ἀνακοίνωσιν πρὸς τὴν ἐκτελεστικὴν τῆς Νήσου Ἐπιτροπὴν σχετικὴν πρὸς τὸ διαβιβασθὲν αὐταῖς πρὸ ἡμερῶν ψήφισμα.

—Τηλεγραφοῦν σήμερον ἐκ Σόφιας εἰς τὸν

«Ἡμερήσιον Τηλέγραφον», ὅτι αἱ ἐλπίδες περὶ συνεννοήσεως μετὰ τὴν Τουρκίαν καὶ Βουλγαρίαν προσκόπτουν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ φόρου, τοῦ καταβληθησομένου διὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν.

Ἐκ Βελιγραδίου τηλεγραφοῦν σήμερον εἰς τοὺς «Τάιμς», ὅτι ἡ Σερβία θὰ ἐπιμείνῃ εἰς ἐδαφικὴν ἀποζημίωσιν.

Ο Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἐπισκέφθη χθὲς τοὺς πρεσβευτὰς τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Τουρκίας, ὡς καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν Εξωτερικῶν κ. Πισσῶν, μετὰ τοῦ ὁποῖου καὶ συνδέλεχθη ἐπὶ μακρόν. Ἀκολουθῶς ἡ Α. Μ. ἀντήλλαξεν ἐπισκεφθῆναι μετὰ τοῦ κ. Φαλλιέρ. Ἡ συνδιάλεξις τοῦ Βασιλέως μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ὑπῆρξεν ἐγκαρδιωτάτη, διαρκέσασα ὑπὲρ τὴν ἡμίσειαν ὥραν. Τὴν 14/27 τρέχοντος μηνὸς ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας θὰ παραθέσῃ πρόγευμα πρὸς τιμὴν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

ΒΙΕΝΝΗ, 10^ο Οκτωβρίου.—Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀγγέλλεται ὅτι αἱ ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἀρξάμεναι διαπραγματεύσεις μετὰ τὴν Αὐστρίας καὶ Τουρκίας πρὸς ἀπ' ἐθελείας διακανόνισιν τοῦ ζητήματος Βοσνίας.—Ἐρζεγοβίνης διεκόπησαν ἀποτόμως, ἐπειδὴ ἡ Αὐστρία ἠξίωσεν ὡς ὅσον ἐξακολουθήσεως τῶν συνεννοήσεων τὴν ὑπὸ τῆς Τουρκίας ἀνάκλησιν τῆς πρὸς τὰς Δυνάμεις γνωστῆς αὐτῆς διαμαρτυρίας διὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης.

Οἱ φόβοι καὶ αἱ διαδόσεις περὶ ἐπικειμένων συρράξεων καὶ σφαγῶν ἐν Κων/πόλει ἐπιτείνονται ραγδαίως ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἐνισχυόμεναι ἐξ ἀθρόων ἀνησυχαστικῶν φαινομένων τῶν τελευταίων ἡμερῶν.

Ἡ διαμαρτυρία τῆς Α. Π. τοῦ Πατριαρχοῦ πρὸς τὸν Μέγαν Βεζύρην διὰ τὰς εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων ἐκλογικὰς παρανομίας τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν, ἐπισκεφθέντος αὐτὸν χθὲς Πέμπτην μετὰ δύο Μητροπολιτῶν καὶ δύο Συμβούλων, ὡς ἐτηλεγράφησα ὑμῖν, ὑπῆρξεν ἐντονατάτη καὶ μεγίστης σημασίας, προξενούσα βαθύτατην αἰσθησὶν ἐνταῦθα.

σιν· ἡ δημοσία γνώμη καὶ ὁ τύπος συνεταράχθη καὶ ὁ ἀγγλικὸς λαὸς ὠθεῖτο πρὸς θυσίας τῶν ἀγγλικῶν συμφερόντων χάριν «τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν Χριστιανῶν». Ἀλλ' ἔως ποῦ θὰ προέβαινεν ἡ κίνησις αὕτη; Οἱ βαρύτεροι ὑπολογισμοὶ ἠδύναντο νὰ μεταβληθῶσιν εἰς λαὸν τόσον εὐεξάκτονον, ἀλλὰ πάντοτε γενναῖον καὶ φοβερόν.

Καὶ ἥτο δυνατόν, ἀφ' ἐτέρου νὰ μὴ ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψιν ἡ παγκόσμιος γνώμη, ἥτις ἥτο ἀντιρωσσική; Αἰῶνιοι ταρταῖοι τῆς Εὐρώπης, ἀπαλῆς ἔτι οἱ Σλαῦοι ἐτάραττον τὴν ἰσορροπίαν, τὴν τόσῃ ἀναγκαίαν εἰρήνην.

Ὑπῆρχε καὶ ἄλλο σημεῖον ἀνησυχητικὸν ἀμεσώτερον ἀκόμη: ἦτον ἡ δυσκολία τοῦ πολέμου. Ἡ Τουρκία δὲν ἦτο ἀξιοκαταφρόνητος. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ στρατηγὸς Ἰγνάτιεφ δὲν ἔπαυσε νὰ ἐξαγγέλλῃ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ Κράτους αὐτοῦ καὶ νὰ προμηνύῃ τὴν πτώσιν του εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης συγκρούσεως. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι οἱ Τοῦρκοι στρατηγοὶ δὲν εἶχον κατορθώσει νὰ καταστείλωσι τὰς ἐπαναστάσεις τῆς Ἀλβανίας, τῆς Βοσνίας, τῆς Ἐρζεγοβίνης, τῆς Βουλγαρίας, καὶ ὅτι μετὰ κόπου κατέβαλον τὴν ἀσήμενον ἐκείνην Σερβίαν.

Ἀλλ' ὅμως ὁ Τοῦρκος εἶνε καλὸς στρατιώτης καὶ μέγιστος φανατικὸς ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος. Ὁ Τουρκικὸς στόλος ἦτο κραταῖος· ἐκυριάρχει, τῆς Μαύρης Θαλάσσης καὶ τοῦ κάτω Δουνάβεως, καθιστῶν διὰ θαλάσσης πᾶσαν συγκοινωνίαν ἀδύνατον· ἡ διπλῆ ἀμυντικὴ γραμμὴ τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Αἴμου, ἡ στηριζομένη ἐπὶ τῶν ὀχυρωμάτων τοῦ περιφύμου τετραπλεύρου, αἰετοῦ εἶχεν ἀποτελέσει φραγμὸν σχεδὸν ἀδιάβητον διὰ τοὺς ἐκ Βορρᾶ στρατούς.

Ἐπὶ πλέον ἡ Ρωσσία ἦτον ἡναγκασμένη νὰ διαιρέσῃ τὰς δυνάμεις τῆς. Ἡ Αὐστροουγγαρία, σιωπηλὴ θεατὴς τῆς μονομαχίας δὲν θὰ ἐκαιροφυλάκτει ἀρὰ γε νὰ ἐπέμβῃ ἀποτόμως εἴτε ἐν περιπτώσει νίκης εἴτε ἐν περιπτώσει ἥττης; Καὶ πόλεμος ἐπιθετικὸς μὲ ἓνα στρατὸν ὡς ὁ Αὐστροουγγρικός καὶ ἓνα λαὸν ὡς ὁ

Οὐγγρικός ἐκ τῶν πλαγίων, ποία μεγίστη ἀπερικοπή!

Ὁ Μέγας Δουὺς Νικόλαος ἀπῆτει ταχεῖαν καὶ κρίσιμον ἐπίθεσιν ὅλων ὁμοῦ τῶν Ρωσικῶν δυνάμεων ἐπὶ τοῦ κυρίου μετώπου, ἦτοι ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως καὶ ἐπὶ τοῦ Αἴμου. Ἀλλὰ τὸν ἀφῆκν νὰ λέγῃ· δὲν τοῦ παρεχώρησαν εἰμὴ μόνον τέσσαρα σώματα στρατοῦ, τὸ δὲ ἄνθος τοῦ Ρωσικοῦ στρατοῦ ἐκράτησαν πρὸς φύλαξιν τῶν δυτικῶν συνόρων.

Ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ἦσαν αἱ στρατιωτικαὶ ἀρεταὶ τοῦ Ρώσου στρατιώτου καὶ ἡ ἀξία τῶν ἀξιωματικῶν, καὶ ὅσοσδήποτε ὁ ἐνθουσιασμός μετὰ τοῦ ὁποῖου ὁλόκληρον τὸ Ρωσικὸν ἔθνος ἀνταπεκρίθη πρὸς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Τσάρου, δὲν ὑπῆρχεν μολταῦτα καμμία βεβαιότης περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀρχηγῶν. Ἀφ' ἐτέρου ἡ οικονομικὴ κατὰστασις ἐνέπνεε μεγάλας ἀνησυχίας, πανταχόθεν δὲ ὁ χρηματιστικὸς κόσμος τῆς Εὐρώπης ἦτο ψυχρὸς καὶ ἀπειρητικὸς.

Αἱ δυσχέρειαι ἀνεφύσαν εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς κινητοποιήσεως ὡς πρὸς τὰς ζωτροφίας καὶ τὰ ἐφόδια, ἐξ αἰτίας τῆς βραδύτητος καὶ τῆς πατροπαράδοτου δυσκινήσεως τοῦ Νιτσέβο.

Αὐταὶ αἱ αἰτίαι ἀδυναμίας δὲν διέφρανον οὔτε τὴν Ρωσικὴν Κυβέρνησιν, οὔτε τοὺς ἐχθρούς τῆς. Οὐδέποτε γίγας, ἐτοιμαζόμενος πρὸς μάχην, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἐκβάλλει τὸν πολέμιον ἀλαλαγμὸν του εἶδεν ἐαυτὸν τόσον δεσμευμένον εἰς τὴν ὁρμὴν του, ὅσον ὁ Ρωσικός κολλοσός, πρὶν ἀκομῇ καὶ ἐν βῆμα πρὸς τὸν Αἴμον.

Ἡ Ἀγγλία τότε ἀνέλαβε τὸ ἔργον. Ἡ Ἀγγλικὴ διπλωματία διηυθύνετο ὑπὸ τοῦ λόρδου Ντέρμπυ, ὅστις παρ' ὅλην τὴν δυσκινήσιν του, τὴν ὅλως ἀντίθετον πρὸς τὴν ἀγγλικὴν τοῦ Διασέλην, μετεστρέφετο ἐνίστα ταχύτερον παρ' ὅσον ἐπίστευέ τις καὶ ἐδοκίμασε τὰς εὐκαιρίας μὲ ἀπροσδόκητον γοργότητα. Οὕτω, μάλιστα ἤρχισεν ὁ πόλεμος ἐπενεθῆ διὰ τοῦ ἀπλουστεροῦ μέσου: μιᾶς εἰλικρινοῦς πρωτοβουλίας.

Μόλις ὁ Τσάρος εἶχε δημοσιεύσει τὸ διάγγελμα του, ὁ λόρδος Ντέρμπυ ἐνῶ συγγράμω

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Ἀφίκετο ἐκ Δολιανῶν καὶ ἀνεχώρησε δι' Ἀλεξάνδρειαν ὁ ἱατρός κ. Ἀλκιβιάδης Μελανίδης, ἐξ Ἰωαννίνων ὁ κ. Σωτ. Συρμακέζης, φοιτητὴς τῆς νομικῆς, καὶ κ. Χασάπης φοιτ. φιλολογίας, ἐκ Κονίτσης ὁ κ. Βασ. Δημάρατος φοιτητὴς τῆς φιλολογίας καὶ ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ ἐκ Βίτσης κ. Πέτρος Ζωῖδης φοιτητὴς τῆς ἱατρικῆς.

— Ἐτελέσθησαν ἐν Βίτση οἱ γάμοι τοῦ αἰσθηματικοῦ καὶ λαμπροῦς μορφωμένου νέου κ. Περιπέλου Βριζοπούλου, ἀνεψιοῦ τοῦ ὁμοεγγεῖτου κ. Δ. Βριζοπούλου μετὰ τῆς σεμνῆς καὶ ἐναρέτου δεσποινίδος Κ. Π. Κολοβοῦ. Εἰς τὸ εὐάριστον ζεῦγος εὐχόμεθα διόψυχως τὸν βίον ἀνθρώπου.

— Ἀφίκετο ἐκ Κυδωνιῶν ὁ κ. Νικόλ. Ἀναστασίου μετὰ τῆς κυρίας αὐτοῦ.

— Μετὰ μακρὰν νόσον ἐτελεύτησεν ἐν Χανίοις τῆς Κρήτης ὁ ἐκ Βησσάνης τοῦ Παγωνίου καλὸς καὶ τοῖς πᾶσιν ἀγαπητὸς συμπατριώτης **Κωνσταντῖνος Γκαζῆς** ἀφήσας μνήμην προσφιλῆ εἰς ἅπαντας τοὺς γνωρίμους καὶ φίλους. Ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ἐργασθεὶς ἐν Χανίοις διεκρίθη διὰ τὴν τιμιότητα καὶ ἀκρίβειαν εἰς τὰς συναλλαγὰς του καὶ ἐπέσυρε διὰ τοῦτο τὴν ἐκτίμησιν ὅλων. Προθυμώτατος δὲ πάντοτε ὑπῆρξε πρὸς πᾶν πατριωτικὸν ἔργον. Ἀφίκει ἀπαρηγόρητον μητέρα, σύζυγον καὶ δύο τέκνα. Εὐχόμεθα ὅπως ὁ ὕψιστος ἐπουλάσῃ τὴν ἐν τῇ καρδίᾳ των διανοητικὴν πληγὴν ἐκ τῆς ἀπωλείας ταύτης.

— Ἀφίκοντο ἐξ Ἰωαννίνων οἱ ἐκ Μπούτζης κ. Κ. Καρακώστας μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ κ. Σ. Βέλλης φαρμακόμενος ὁ κ. Ι. Καρακώστας ὁ κ. Γ. Ἐξαρχος φοιτητὴς τῆς φαρμακευτικῆς καὶ ὁ κ. Γ. Τσουρίδης φαρμακόμενος.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ἐσθὴν ὁ φαρμακοποιὸς κ. Γ. Ἰωαννίδης μετὰ τῆς θυγατρὸς του κ. Ἀμαλίας Δημουλίκας.

— Ἀφίκοντο καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Βώλον ὁ κ. Ν. Μπουρνόζης μετὰ τῆς κυρίας του Ὀλγας.

— Ἀφίκετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ἰωάννινα ὁ ἔμπορος πολιτείας κ. Κ. Παμιχαῖλ.

ΑΓΓΛΟΣ διδάσκων ἄριστα τὴν ἀγγλικὴν, εὐμεθόδως καὶ εἰς μικρὸν χρόνον διάστημα **ζητεῖ** μαθητά. Τὸν συνιστῶμεν θερμῶς εἰς ἅπαντας τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην.

διεκλήρυτε τὴν Ἀγγλικὴν οὐδετερότητα ἐξῆγει δημοσίᾳ τὴν στάσιν τοῦ ὑπ' αὐτὸν ὑπουργείου.

«Δηλῶ, εἶπεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Λόρδων, ὅτι ἡ Ρωσσία ἀνέλαβε τὴν βαρύτεραν εὐθύνην ἀνάψασα τὴν πυρκαϊάν. Τὰ συμφέροντα τῆς Εὐρώπης, τὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας, τὰ συμφέροντα τῆς Ἀνατολῆς θίγονται ὅλα. Ἡ Ἀγγλία θὰ μείνῃ οὐδετέρα· ἀλλὰ θὰ προσπαθῇ νὰ ἐντοπίσῃ καὶ νὰ μειώσῃ τὸν πόλεμον».

Παρὰ τῷ λόρδῳ Ντέρμπυ ὑπῆρχεν εἰς Ρώσος πρεσβευτὴς, ὅστις ὑφίστατο, ὡς οἱ πλείστοι τῶν παρὰ τῷ Ἀνακτοβουλίῳ τοῦ Λονδίνου διαπεπιστευμένων, τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Ἀγγλικοῦ ἀστέρος. Ὁ πρεσβευτὴς οὗτος ἔχαιρε τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Τσάρου, τὴν φιλίαν τοῦ Μπίσμαρκ καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως· ὠνομάζετο κόμης Πέτρος Σουβάλωφ.

Καὶ χάρις εἰς αὐτὸν ἐγένετο ἡ διπλωματικὴ συνομιλία, ἐπὶ τῆς ἐγκυκλίου τοῦ Γκορτσάκωφ καὶ ἐπὶ τῆς λέξεως «συμφερόντων». Καὶ προκειμένου περὶ συμφερόντων ἐξήγησεν ὁ Ντέρμπυ εἰς τὸν Ρώσον πρεσβευτὴν τὴν στάσιν τῆς Ἀγγλίας.

Αὕτη ἡ σχετικὴ μετριοπάθεια εὐπρέστως τοὺς ἐν Πετροπόλει, τοὺς φοβούμενους ἐχθρὸν συνασπισμὸν τῆς Ἀγγλίας. Καὶ ἐξήγησαν οὗτοι νὰ διευκρινήσῃ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς τι ἐννοεῖ λέγων ὅτι ἐπρόκειτο καὶ περὶ Ἀγγλικῶν συμφερόντων.

Καὶ συνωμολογήθη οὕτω μετὰ τοῦ Ντέρμπυ καὶ Σουβάλωφ συμφωνία ἥτις ὑπεγράφη τὴν 30 Μαΐου 1877 καὶ ἥτις ἐδημιούργησε μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου, ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐκπυρσοκροτήσεως τοῦ πρώτου τηλεβόλου μίαν κατάστασιν πρωτοφανή. Συνεστήθη δι' αὐτῆς μετὰ τὴν Ρωσσίαν καὶ Τουρκίαν μία ἐμπόλεμος κατὰστασις «συμβατικὴ» μὲ περιορισμένον πεδὸν ἐνεργείας καὶ μὲ ὀρισμένην εὐθύνην.

Ἰδοὺ δὲ τὸ περιεχόμενον τῆς μετὰ τὴν Ρωσσίαν καὶ Ἀγγλίαν συνωμολογηθείσης μυστικῆς συνεννοήσεως.